

Dzisiejszy plac generała Władysława Sikorskiego założono w latach 70. XIX wieku na południe od przedmieścia Dyngos, tuż za dawnymi fortyfikacjami miejskimi. Plac nazwano Cesarskim (Kaiserplatz) od nazwy ulicy Cesarskiej (dziś Piastów Bytomskich), z którą sąsiadował. Stopniowo zabudowywany, zyskał charakter reprezentacyjnej przestrzeni miejskiej, wokół której skupiły się ważne gmachy publiczne. Już w 1870 roku na południowym krańcu przyszłego placu stanął neogotycki gmach gimnazjum (ob. szkoły muzycznej) projektu Paula Jackischa. Naprzeciw niej w 1901 roku zbudowano, staraniem bytomskich miłośników muzyki, eklektyczny gmach Teatru Miejskiego i Domu Koncertowego (dziś Opera Śląska), projektu Aleksandra Bohma z Berlina. Z początkiem XX wieku pierzeję wschodnią zajął monumentalny, secesyjny gmach Szkoły Realnej (obecnie IV L.O.), zaprojektowany przez bytomskiego architekta Karla Bruggera. Przed szkołą założono ozdobny zieleniec. W tej samej pierzei, w sąsiedztwie ulicy Katowickiej, usytuowany jest pochodzący z 1893 roku budynek Banku Rzeszy (w którym obecnie mieści się GetinBank). Przed nim stał (zlikwidowany po 1945 roku) konny pomnik Fryderyka Wielkiego, dłuta Louisa Toualliona, odsłonięty w 1910 roku. Przeciwległą pierzeję placu zajmuje ciąg mieszczańskich kamienic z przełomu XIX i XX wieku. W 2 połowie lat trzydziestych zmieniono nazwę placu na Braunauer-platz (od miejsca urodzin Hitlera). Plac gen. Sikorskiego pełni rolę miejskiego węzła komunikacji tramwajowej.

sikorskiego